

drag fradrages i skatten hos den anden ægtefælle, imødekommer Dansk Kvindesamfunds tidligere anker over de nugældende reglers favorisering af de højere indkomster.

Men en overgang fra hjemmearbejdende til udearbejdende vil stadig give sig udslag i ægtefællens skat og derved medvirke til at fastholde den gifte kvinde som den hjemmearbejdende.

Vi kan ikke anerkende, at den omstændighed, at den ene af ægtefællerne er uden egen indkomst, skal medføre en skattelettelse for den anden ægtefælle. Det indebærer den forudsætning, at den ægtefælle — i reglen hustruen — som ikke selv har indkomst og udfører arbejdet i hjemmet — betragtes som „forsørget“ af den anden, som derfor skal have en skattelettelse.

Vi må fastholde, at manglende erhvervs-evne eller forsørgelse af børn bør være grundlag for familiepolitiske ydelser og ikke kan løses gennem skattelettelser.

Det ovennævnte udvalg til forbedring af kildeskatten om ægtefællers beskatning har foreslået en overførsel af u-udnyttet personfradrag mellem ægtefæller efter lovforslagets princip, men forslaget må her ses i forbindelse med, at udvalget samtidig har foreslået afkast af formue medregnet i indkomsten hos den, der har rådigheden over formuen — altså en udvidelse af særbeskatningen.

Udvalgets forslag må betragtes som en udjævning af skatten mellem de ægtepar, som på grund af formueindtægter har mulighed for at udnytte personfradragene hos hver enkelt ægtefælle, og de ægtepar, som ikke har denne mulighed.

Dansk Kvindesamfund har fremsat ovenstående betragtninger i håb om, at folketingets skatteudvalg vil tage hensyn til vore ønsker under behandlingen af de foreliggende forslag om ændring af indkomstskatten.

Med venlig hilsen

DANSK KVINDESAMFUND

Grethe Fenger Møller,
landsformand.